

คู่มือแนวทางการตรวจใบกำกับภาษีปลอม

ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ใบกำกับภาษีนั้นมีความสำคัญอย่างมากที่ผู้เสียภาษีนำมาเป็นหลักฐานในการเครดิตหรือขอคืนภาษี หรือเปรียบเสมือนเป็นหลักฐานทางการเงิน ดังพบถ้าหากว่าใบกำกับภาษีไม่ถูกต้องแล้ว ผู้เสียภาษีนำมาขอเครดิตหรือขอคืนภาษีแล้ว จะทำให้รัฐเกิดความเสียหาย ในการเก็บภาษีเข้ารัฐ ใบกำกับภาษีที่ไม่ถูกต้องมีหลายกรณี แต่ที่ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากก็คือ ใบกำกับภาษีปลอม เพราะว่าเป็นการจงใจเจตนา ที่ต้องการหลีกเลี่ยงภาษีและเป็นความผิดร้ายแรง และในปัจจุบันก็ยังมีผู้เสียภาษีบางกลุ่มที่ยังใช้ใบกำกับภาษีปลอม ซึ่งเป็นปัญหาที่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจต้องติดตามหรือตรวจให้พบ หรือป้องกันไม่ให้ผู้เสียภาษีนำใบกำกับภาษีปลอมมาใช้ โดยหาวิธีการตรวจเพื่อเป็นแนวทางต่อไป

ระเบียบ แนวปฏิบัติ ข้อกฎหมายใบกำกับภาษี

1. ความหมายของใบกำกับภาษี

ใบกำกับภาษี คือ หลักฐานสำคัญในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตลอดจนบุคคลอื่น ตามที่กฎหมายกำหนด มีหน้าที่ต้องจัดทำ และ ส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในทันทีทุกครั้งที่มีความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายสินค้าหรือให้บริการเกิดขึ้น เพื่อแสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าว ได้ขายสินค้าหรือให้บริการชนิดหรือประเภทใด ให้แก่บุคคลใด เมื่อใด มีจำนวน ปริมาณ และคิดเป็นมูลค่าเท่าใด และมีจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีขาย ที่ได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บเป็นจำนวนเท่าใด และสำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการและผู้นำเข้า ใบกำกับภาษีเป็นหลักฐานพิสูจน์ว่า ผู้ประกอบการได้จ่ายหรือพึงต้องจ่ายภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีซื้อไปเป็นจำนวนเท่าใด

ผู้มีหน้าที่ออกใบกำกับภาษี เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 หรือ อัตราร้อยละ 7.0 เท่านั้น ที่มีหน้าที่ต้องออกใบกำกับภาษีให้กับผู้ซื้อ สำหรับกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีให้กับผู้ซื้อแต่อย่างใด ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษีจะต้องมีองค์ประกอบคือ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และได้มีการขายสินค้าหรือให้บริการแก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้นๆ โดยต้องออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น จะออกให้บุคคลอื่นไม่ได้

2. ใบกำกับภาษีปลอม

คำว่า “ใบกำกับภาษีปลอม” ได้บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร มาตรา 89 (7) ในเรื่องเบี้ยปรับนั้นเป็นเรื่องลงโทษทางแพ่ง และมาตรา 90/4(7) เป็นเรื่องการลงโทษทางอาญา

มาตรา 89 (7) “นำใบกำกับภาษีปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ในการคำนวณภาษี ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีนั้น

ในกรณีใบกำกับภาษีที่ผู้ได้รับประโยชน์ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีให้ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม”

มาตรา 90/4 บุคคลดังต่อไปนี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท

(7) “ ผู้ประกอบการโดยเจตนา นำใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับภาษีซึ่งออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิตภาษี ”

ใบกำกับภาษีปลอมในทางแพ่ง หมายถึง ใบกำกับภาษีที่ถูกผู้อื่นปลอมขึ้นและกฎหมายยังให้ความหมายรวมถึงในกรณีใบกำกับภาษีที่ผู้ได้รับประโยชน์ไม่สามารถนำพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษี กฎหมายให้ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม

ผู้รับประโยชน์ ในที่นี้ก็คือ ผู้ประกอบการจดทะเบียนในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะต้องเป็นผู้พิสูจน์ถึงความมีตัวตนของผู้ออกใบกำกับภาษีหากพิสูจน์ไม่ได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษี กฎหมายถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม หากผู้ประกอบการมีการนำใบกำกับภาษีปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ในการคำนวณภาษี ต้องเสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษี ตามใบกำกับภาษีนั้น

ใบกำกับภาษีปลอมในทางอาญา หมายถึง ใบกำกับภาษีที่ผู้อื่นทำปลอมขึ้น โดยการปลอมทั้งฉบับ หรือ แต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เดิม หรือ คัดลอกข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดๆ ในใบกำกับภาษีที่แท้จริง ประทับตราปลอม หรือลงลายมือชื่อปลอมในใบกำกับภาษี

การพิจารณาใบกำกับภาษีปลอมตามความหมายในทางแพ่งและทางอาญา

ทางแพ่ง มาตรา 89(7)

1. สถานประกอบการที่จดทะเบียน ไม่มีการประกอบกิจการจริง
2. ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ผู้ใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษี

โทษ ต้องเสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี ประมวลรัษฎากร มาตรา 89(7)

ทางอาญา มาตรา 90/4(7)

1. เป็นผู้ประกอบการ
2. นำใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิต

3. โดยเจตนา

โทษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท (“ผู้ประกอบการโดยเจตนา นำใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิตภาษี”) มาตรา 90/4 (7) แห่งประมวลรัษฎากร

3. ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หมายถึง ใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการได้ออกโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากร

ดังนั้น ใบกำกับภาษีปลอม หรือ ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่มีสิทธิออก จึงเป็นใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

4. ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่มีสิทธิออกตามกฎหมาย

ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีที่จะนำมาคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้ผู้ออกจะต้องเป็นผู้มีสิทธิออกใบกำกับภาษี

ใบกำกับภาษีที่ออกโดยบุคคลซึ่งไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน (มาตรา 86/13)
- (2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักร และได้ให้ตัวแทนออกใบกำกับภาษีแทนตามมาตรา 86/2 (ตัวแทนออกใบกำกับภาษี ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน) (มาตรา 86/1(1))
- (3) ผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกนำออกมาขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นโดยบุคคลอื่นตามมาตรา 83/5 (การนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มจากการขายทอดตลาด) (มาตรา 86/1(2))
- (4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามประมวลรัษฎากร มาตรา 83/6(3)
- (5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ไม่ได้ขายสินค้าหรือให้บริการแต่ได้ออกใบกำกับภาษี

5. โทษและความรับผิดชอบออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออก กับ ใบกำกับภาษีปลอม

ประเด็น ความรับผิด	ความรับผิดทางแพ่ง	โทษทางอาญา
1.ออกใบกำกับ ภาษี(ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้) โดยไม่มีสิทธิ ออกตาม กฎหมาย	1.เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของ จำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีใบเพิ่ม หนี้หรือลดหนี้(มาตรา89(6)) 2.เสียเงินเพิ่มร้อยละ1.5ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินที่ต้องเสีย ภาษี (มาตรา89/1) นอกจากนั้น จะต้องรับผิดชอบภาษีมูลค่าเพิ่มตาม จำนวนที่แสดงในใบกำกับภาษี ใบ เพิ่มหนี้หรือ ลดหนี้(มาตรา86/3)	ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3เดือนถึง 7ปี และ ปรับตั้งแต่ 2,000 ถึง 200,000 บาท (มาตรา 90/4(3))

ประเด็น ความรับผิด	ความรับผิดทางแพ่ง	โทษทางอาญา
2. นำไปกำกับภาษี ปลอมไม่ว่า ทั้งหมดหรือ บางส่วนมาใช้ ในการคำนวณ ภาษี	1.เสียเบี้ยปรับสองเท่าของจำนวน ภาษี ตามใบกำกับภาษี (มาตรา 89(7)) 2.เสียเบี้ยปรับ 1 เท่าฐานยื่นภาษีไว้ เกิน (มาตรา 89(4))และเสียภาษีไว้ คลาดเคลื่อน (มาตรา 89(3)) 3.เสียเงินเพิ่มร้อยละ1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของจำนวนเงิน ภาษี (มาตรา 89/1)	นำไปกำกับภาษีปลอม หรือ ใบกำกับภาษีที่ ออกโดยไม่ชอบด้วย กฎหมายไปใช้ในการ เครดิตภาษี โดยเจตนา ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ 3 เดือนถึง 7 ปี และปรับตั้งแต่ 2,000 บาทถึง 200,000 บาท (มาตรา 90/4(7))

6. โทษและความรับผิด กรณี ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่มีสิทธิออก

ฐานความผิด	ในด้านผู้ออกใบกำกับภาษี	ในด้านผู้ใช้ใบกำกับภาษี
ทางอาญา	- ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สามเดือนถึงเจ็ดปีและปรับตั้ง แต่สองพันบาทถึงสองแสน บาท(มาตรา 90/4(3))	-ต้องระวางโทษจำคุก ระหว่างสามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองแสนบาท (มาตรา 90/4(7))
ทางแพ่ง	-ต้องรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามจำนวนที่ปรากฏใน ใบกำกับภาษี (มาตรา86/13) และ -ต้องรับผิดเสียเบี้ยปรับอีก สองเท่าของจำนวนภาษีตาม ใบกำกับภาษี(มาตรา89(6))	ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษี ดังกล่าวเป็นภาษีซื้อต้องห้าม (มาตรา82/5(5)) -การนำใบกำกับภาษีมาใช้ถือเป็น การยื่นภาษีไว้เกินต้องรับ ผิดเสียเบี้ยปรับ1เท่า (มาตรา 89(4))

		-หากทำให้การเสียภาษี คลาดเคลื่อนด้วย ต้องรับผิดชอบ เสียเบี้ยปรับ 1 เท่า (มาตรา 89(3)) -ต้องรับผิดชอบเสียเบี้ยปรับ 2 เท่า (มาตรา 89(7)) -เงินเพิ่ม ร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือน (มาตรา 89(1))
--	--	---

วิธีดำเนินการตรวจสอบใบกำกับภาษีปลอม

1. คู่ปัจจัยบ่งชี้ว่ามีแนวโน้มที่จะใช้ใบกำกับภาษีปลอม โดยศึกษาพฤติกรรมของรายที่ใช้ใบกำกับภาษีปลอม โดยคู่ปัจจัยบ่งชี้

1.1 คุณลักษณะกิจการ ผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอม ลักษณะกิจการจะไม่น่าเชื่อถือ จะเป็นกิจการครอบครัว หรือบริหารแบบครอบครัว

1.2 ประเภทกิจการ เป็นกิจการที่จะไม่มีใบเสร็จ หรือใบกำกับภาษีมาเป็นค่าใช้จ่าย หรือกำไรในการประกอบกิจการสูง ส่วนมากจะเป็นกิจการให้บริการ เช่น ธุรกิจรับเหมา รับจ้าง ให้บริการอยู่ซ่อมรถยนต์ ขายวัสดุก่อสร้าง ปิมน้ำมัน ฯลฯ

1.3 การจ่ายเงินค่าสินค้า ค่าบริการ ถ้ามีการจ่ายเป็นเงินสดหรือเช็คเงินสดแต่ละครั้งเกิน 50,000 บาท โอกาสที่จะใช้ใบกำกับภาษีปลอมมีมาก เพราะการทำธุรกรรมทางการเงินปกติแล้วจะไม่มีมีการซื้อขายเป็นเงินสด จะชำระเป็นเช็คเข้าบัญชี หรือโอนเงินทางธนาคาร

1.4 คุณลักษณะการจ่ายเงินของธุรกิจหากมีการจ่ายเป็นเงินสดในสัดส่วน ที่เกิน 20% ของการจ่ายเงินทั้งหมด ก็มีโอกาสเสี่ยงในการใช้ใบกำกับภาษีปลอม

1.5 ระยะเวลาที่ซื้อสินค้า หรือ บริการ ว่าห่างไกลกับสถานประกอบการหากสินค้า ห้างไกลมาก มีเหตุสงสัยเพียงพอว่าเหตุใดจะซื้อสินค้าที่ห่างไกลจากสถานประกอบการ เช่น สถานประกอบการอยู่ชลบุรี ไปซื้อวัสดุที่ร้อยเอ็ด

1.6 มูลค่าเฉลี่ย P/T โดยปกติกิจการให้บริการค่า P/T ไม่ควรเกิน 70% ดังนั้นถ้า ค่า P/T สูงกว่าปกติหรือสูงมากความเป็นไปได้ว่ามีการซื้อใบกำกับภาษีหรือหลบซ่อนขาย

1.7 ผลการประกอบกิจการ การประกอบธุรกิจโดยปกติทั่วไป การกำหนดราคาสินค้า ราคาค่าบริการ จะถูกกำหนดราคาได้ต้องคำนวณต้นทุนสินค้า ค่าใช้จ่าย การขายบริการ ถ้าไรขั้นต้น ควรจะได้หรือกำไรสูงที่คุ้มการประกอบกิจการ ดังนั้นถ้ากิจการใดประกอบกิจการมีกำไรต่ำไม่

เหมาะสมกับการลงทุน หรือ ประกอบกิจการแล้วขาดทุนติดต่อกันก็ยังคงประกอบกิจการอยู่ต่อไปให้เห็นความผิดปกติ

1.8 ลักษณะสถานประกอบการ ก็เป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณา ถ้าสถานประกอบการเป็นบ้านเช่าอยู่อาศัย ไม่มีลักษณะเป็นสถานประกอบการ ก็เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าตัวตนของผู้ประกอบการไม่ได้อยู่จริง หรือประกอบกิจการจริง

1.9 ช่วงระยะเวลาที่ซื้อสินค้าสูง ปกติการซื้อสินค้า ซื้อวัตถุดิบในการประกอบกิจการ ก็ควรมีความสัมพันธ์กับการผลิต เช่น ผลิตมากก็สั่งซื้อวัตถุดิบมาก ผลิตสินค้าน้อยกำลังซื้อวัตถุดิบน้อย แต่ถ้ามียอดซื้อสูงโดยไม่มีเหตุผลสื่อให้เห็นความผิดปกติ เช่นช่วงปลายปีมียอดซื้อสูง เป็นเหตุให้เห็นว่าผู้ประกอบการพอจะมีรายจ่ายไม่เพียงพอในการคำนวณภาษี จึงมีการซื้อบิล หรือใบกำกับภาษี

1.10 ดูหลักฐานการซื้อการจ้าง โดยดูหลักฐานทางการค้าการซื้อการขาย จะมีใบเสนอราคาสั่งซื้อ สั่งจ้าง ซึ่งจะมีรายละเอียดการเสนอราคา และผู้ว่าจ้าง หรือ ผู้ซื้อจะนำใบเสนอราคามาเปรียบเทียบราคา หรือรายละเอียดของเงื่อนไขที่จะได้มากที่สุด ถ้า ไม่มีใบเสนอราคา ข้อตกลงการซื้อขาย จะมีความผิดปกติพอที่จะเชื่อว่าจะไม่ใช่การซื้อการจ้างจริง

1.11 จำนวนใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ขาย ผู้ให้บริการต่อเดือน ถ้ามีการออกใบกำกับภาษีให้รายเดิมในแต่ละเดือนหลายใบหรือหลายครั้ง แสดงให้เห็นถึงความคุ้นเคย และความผิดปกติของการซื้อขาย ถ้าหากมีความถี่ในการซื้อขายมากเกินไป คาดว่าอาจจะไม่มีการซื้อขายหรือให้บริการจริง

ตัวบ่งชี้หรือปัจจัย ครบทั้ง 11 ข้อ ที่ได้พิจารณาแล้วว่าเป็นตัวบ่งชี้ผู้ประกอบการที่ส่อใช้ใบกำกับภาษีปลอม นำปัจจัยบ่งชี้ดังกล่าวตัวใดตัวหนึ่ง หรือ มากกว่าหนึ่งตัว มาคัดเลือกรายกลุ่มตรวจ ถ้าหากผู้ประกอบการเข้าข่ายบ่งชี้ โดยดำเนินการตรวจดังนี้

1. เชิญพบผู้ประกอบการที่มีตัวบ่งชี้ใช้ใบกำกับภาษีปลอม

2. ผู้เสียภาษีมาพบ ดำเนินการประเมินความเสี่ยง โดยใช้แบบประเมินความเสี่ยงการใช้ใบกำกับภาษีปลอม

แบบประเมินความเสี่ยงการใช้ใบกำกับภาษีปลอม เป็นแบบประเมินที่มีปัจจัยบ่งชี้ 11 ข้อ ที่เห็นว่าเป็นตัวบ่งชี้อย่างน้อย 2 ข้อ มีผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอมต้องมี ดังนั้นการประเมินใช้วิธีสอบถามจากผู้เสียภาษี และ นำข้อมูลภายในที่มีอยู่มากรอก เช่น ค่า P/Tเป็นต้น เมื่อประเมินแล้วถ้าคะแนนที่ได้ 44 คะแนนขึ้นไป หรือ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80 บ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงในการใช้ใบกำกับภาษีปลอม

2. ตรวจดูใบกำกับภาษีที่เป็นข้อสังเกต

2.1 ประเภทสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง

- วัสดุก่อสร้าง
- ผ้า, พลาสติก
- กระดาษ
- เคมีภัณฑ์
- เพชร พลอย
- งานเหล็ก
- อุปกรณ์รถยนต์
- รับเหมาก่อสร้าง
- ปืมน้ำมัน
- รับจ้างบริการอื่นๆ

2.2 สินค้าที่ซื้อไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ

2.3 ซื้อจากสถานที่ที่ไม่น่าเชื่อถือ

2.4 ใบกำกับภาษีมีมูลค่าสูง, ราคาสินค้า หรือ บริการไม่น่าเชื่อถือ, เขียนด้วยลายมือ, จ่ายชำระค่าสินค้าเป็นเงินสด

2.5 ซื้อจากผู้ประกอบการรายเดียว ในวันที่ติดๆกัน หรือ ใกล้กัน

2.6 ใบกำกับภาษีซื้อที่มีการนำมาใช้ในช่วงปลายเดือน ปลายปี

2.7 ใบกำกับภาษีไม่พิมพ์ “เล่มที่”

2.8 แบบฟอร์มใบกำกับภาษีคล้ายกันหรือลายมือที่เขียนคล้ายกันแต่ชื่อผู้ออกใบกำกับภาษีแตกต่าง

2.9 วิธีการซื้อสินค้า ไม่ได้ซื้อจาก supplier โดยตรง แต่ซื้อจากเซลล์ หรือ พนักงานขายสินค้า

3. ตรวจสอบใบกำกับภาษี รายชื่อผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอมในระบบ หาข้อเท็จจริงว่าปลอมหรือไม่

3.1 พิจารณาการยื่นแบบ ภ.พ. 30 ของผู้ออก

3.2 พิจารณาสถานประกอบการผู้ออก

3.3 พิจารณารายงานสินค้าและวัตถุดิบ (มีการบันทึกรับสินค้าหรือไม่)

3.4 พิจารณาหลักฐานใบส่งสินค้า, ใบกำกับสินค้า

3.5 พิจารณาลำดับขั้นตอนวิธีการซื้อสินค้า

- วิธีการติดต่อซื้อสินค้า (ไปซื้อที่ร้าน, มีพนักงานขาย (เซลล์), มีการติดต่อ, โทรศัพท์สั่งซื้อ ฯลฯ)

- บุคคลที่ติดต่อเป็นใคร

- ส่งมอบสินค้าด้วยวิธีใด
- วิธีชำระเงินค่าสินค้า

3.6 ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงิน

- จ่ายเป็นเช็ค A/C payee only! เช็คกลับเข้าบัญชีกรรมการหรือไม่
- จ่ายเช็คเงินสด
 - > เช็คกลับเข้าบัญชีบริษัทเองหรือ เข้าบัญชีกรรมการ หรือไม่
 - > ผู้รับเงินตามเช็คเป็นใคร
- จ่ายเงินสด
 - > ชื่อจากรายอื่นๆจ่ายชำระเป็นเงินสดหรือไม่
 - > มูลค่าสินค้าสูงไม่น่าจะจ่ายเงินสด
 - > ดู cash flow

3.7 พิจารณาผู้ทำบัญชี สำนักงานบัญชี

4. ข้อพิจารณาในการพิสูจน์ใบกำกับภาษีปลอมหรือ ใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ไม่มีสิทธิออก

4.1 เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

4.2 ได้มีการขายสินค้าหรือให้บริการ

4.3 ขายสินค้าหรือให้บริการแก่ผู้ซื้อสินค้า และผู้รับบริการรายใดต้องออกใบกำกับภาษีให้ผู้ซื้อ หรือ ผู้รับบริการ (ห้ามออกให้บุคคลอื่น)

5. การดำเนินการกรณีเจอใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องพิจารณาว่าใบกำกับภาษีนั้นเป็นใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เป็นใบกำกับภาษีปลอม

1. ความผิดทางอาญาตามประมวลรัษฎากร มาตรา 90/4(7)

ประมวลรัษฎากร มาตรา 90/4 บัญญัติว่า “บุคคลดังต่อไปนี้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และ ปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท”

(7) ผู้ประกอบการ โดยเจตนา นำใบกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิตภาษี

องค์ประกอบความผิดตามประมวลรัษฎากร มาตรา 90/4(7)

1. เป็นผู้ประกอบการ

2. นำใบกำกับภาษีปลอม หรือ ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไปใช้ในการเครดิต

3. โดยเจตนา (จะต้องเป็นใบกำกับภาษีที่ถูกผู้อื่นปลอมขึ้นต้องเป็นการปลอมใบกำกับภาษี)

2. ความผิดทางแพ่งตามประมวลรัษฎากร มาตรา 89(7) วรรคสอง หากใบกำกับภาษีที่ผู้ได้รับประโยชน์ไม่สามารถนำมาพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีให้ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม แต่อาจไม่เป็นความผิดฐานปลอมเอกสาร ตามประมวลกฎหมายอาญาเนื่องจากไม่เข้าองค์ประกอบความผิด

ในทางปฏิบัติ กรณีผู้ประกอบการที่ถูกตรวจพบยินยอมชำระภาษีตามการประเมินเบี้ยปรับ ในทางแพ่งตามประมวลรัษฎากรมาตรา 89(7) โดยเหตุที่ในทางแพ่งจะไม่สามารถอ้างได้ว่ามิได้เจตนา นำใบกำกับภาษีปลอมมาใช้ เนื่องจากในทางแพ่งไม่มีองค์ประกอบภายในเรื่องเจตนาเหมือนทางอาญา หากมีการนำใบกำกับภาษีปลอมไปใช้ ก็เป็นอันว่าผู้ประกอบการนั้น ต้องถูกเรียกเก็บเบี้ยปรับตามประมวลรัษฎากรมาตรา 89 (7)

3. ความผิดฐานปลอมเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264 บัญญัติว่า “ผู้ใดทำเอกสารปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือ ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือ แก้ไขด้วยประการใดๆ ในเอกสารที่แท้จริงหรือประทับตราปลอมหรือลงลายมือชื่อปลอมเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือ ประชาชน ถ้าได้กระทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสารต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ ปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้ใดกรอกข้อความลงในแผ่นกระดาษหรือวัตถุอื่นใดแล้วแล้วมีลายมือชื่อของผู้อื่น โดยได้รับความยินยอมหรือฝ่าฝืนคำสั่งของผู้อื่น ถ้าได้กระทำเพื่อนำเอาเอกสารไปใช้ในกิจการที่อาจเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ประชาชนให้ถือว่าผู้นั้นปลอมเอกสาร ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

4. ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

1. ใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้ออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีการขายสินค้าจริง หรือ เป็นการขายใบกำกับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 77(8) มาตรา 78 และ มาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร

2. ใบกำกับที่ออกโดยผู้ประกอบการจดทะเบียน แต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ได้จัดทำสำเนาใบกำกับภาษีตามบทบัญญัติในมาตรา 86 แห่งประมวลรัษฎากร หรือ เป็นกรณีที่เป็นการภาษีมูลค่าเพิ่ม โดย

3. ใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ประกอบการซึ่งไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

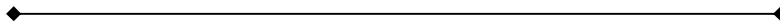
5. ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่มีสิทธิออกตามกฎหมาย

1. บุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษี กฎหมายได้ให้สิทธิเฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนเท่านั้น เป็นผู้ที่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีได้

2. กรณีไม่มีการขายสินค้า หรือ ให้บริการผู้ขาย ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษี ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 86 ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษี เมื่อมีการขายสินค้า หรือ ให้บริการทุกครั้ง ดังนั้น ถ้าไม่มีการขายสินค้า หรือ ให้บริการ แต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกใบกำกับภาษี กรณีนี้จะถือเป็นการออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออกตามมาตรา 84/3 แห่งประมวลรัษฎากร

แนวทางปฏิบัติของกรมสรรพากร ได้วินิจฉัย ใบกำกับภาษีที่ออกโดยผู้ประกอบการมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ถือเป็นใบกำกับภาษีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ก็มีวินิจฉัยว่าเป็นใบกำกับที่ออกโดยไม่มีสิทธิออกตามกฎหมาย

6. ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีพิจารณาจ่ายต้นทุนสินค้าที่ซื้อตามใบกำกับภาษีปลอม หรือ ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ ตามใบกำกับภาษีนั้นจะมีผลให้ใบกำกับภาษีนั้นนำมาเป็นหลักฐานการจ่ายไม่ได้ ตามมาตรา 65ตรี (18) แห่งประมวลรัษฎากร แต่ถ้าหากใบกำกับภาษีนั้นพิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงิน ใบกำกับภาษีนั้นถือเป็นหลักฐานการจ่ายได้

(เอกสารเนื้อหาส่วนหนึ่งมาจาก รู้ได้อย่างไร ไบท์กับภาษีปลอม “กัมปนาท บุญรอด”)